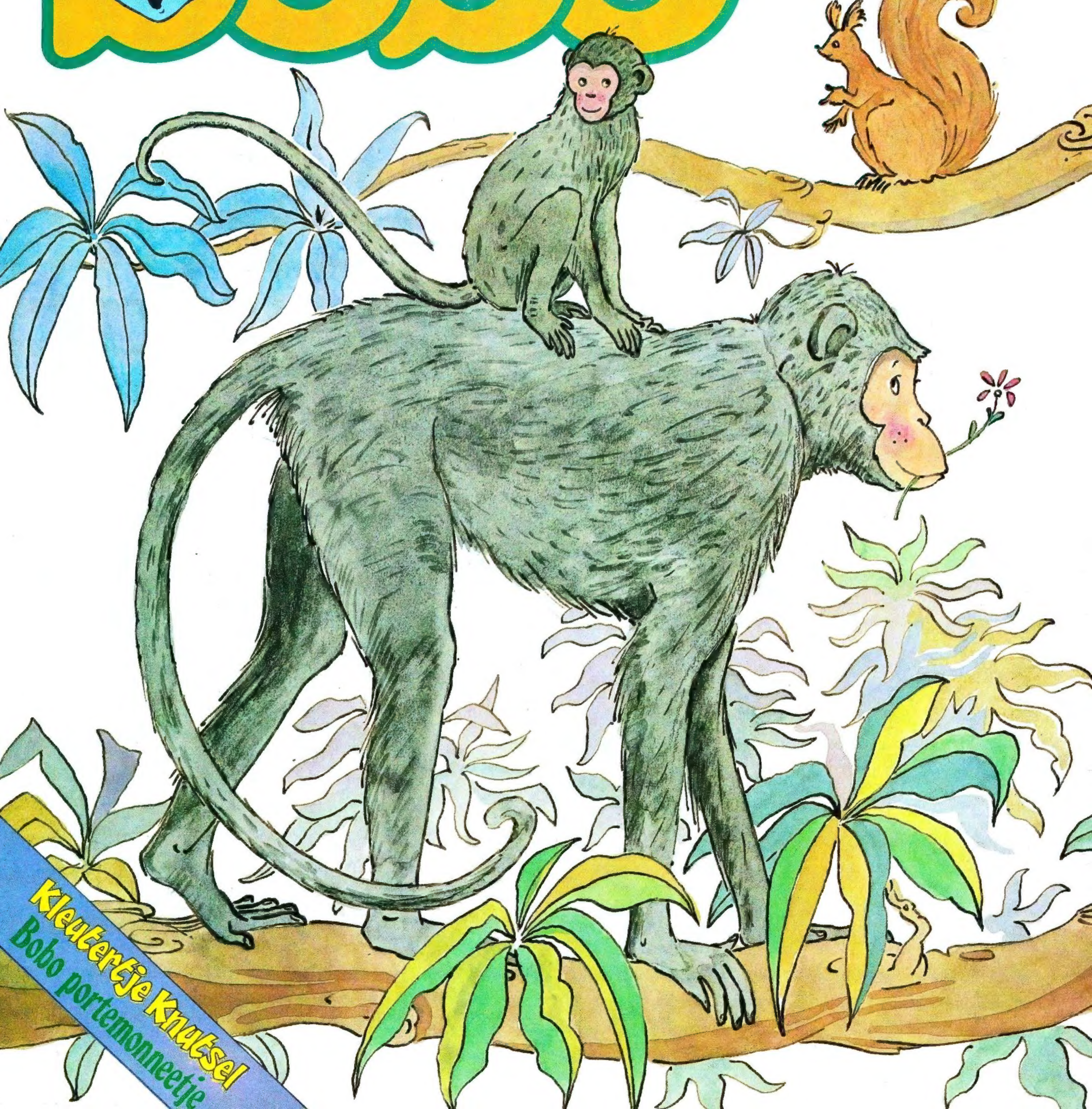
bobo

Nr. 35
losse nummers f 1,30
België 21 F.

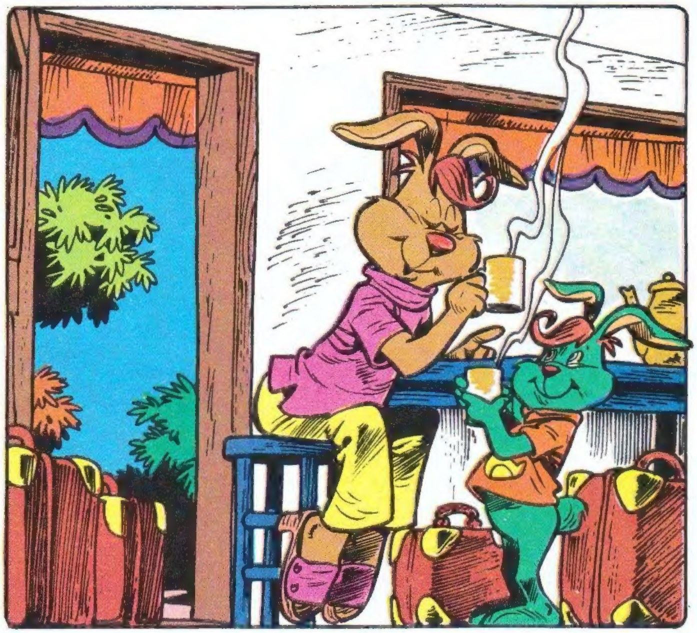

Kleutertje Knutsel
Bobo portemonneetje

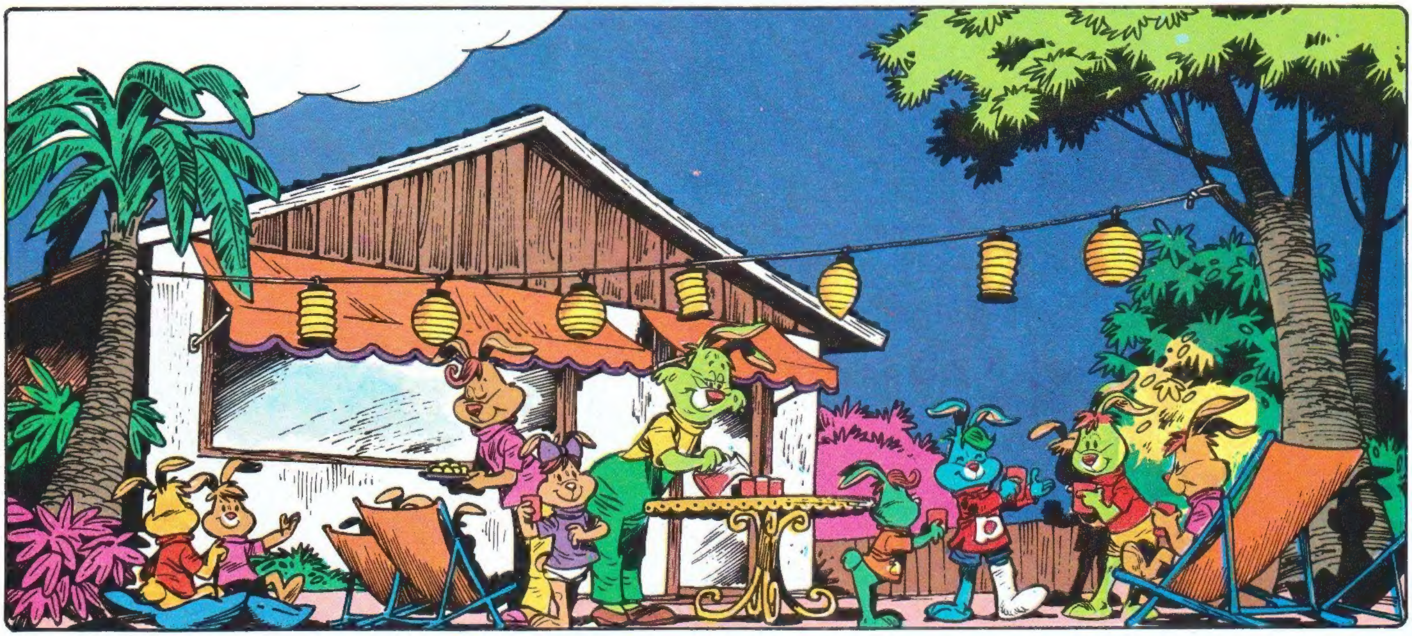
Bobo

Nu is de vakantie toch écht voorbij! Jammer, maar het is de laatste dag! De koffers worden weer ingepakt. „Ik doe mijn eigen koffertje wel, mama," zegt Boemsi. „Want ik weet wat er allemaal mee moet."

„Je hebt me fijn geholpen, Boemsi," zegt mama. „Nu gaan we samen koffie drinken." Alle anderen zijn voor het laatst naar het strand gegaan. „En dán maken we alles klaar voor het feest, hè mam?"

Want 's avonds is er een afscheidsfeest. Alle vakantievriendjes van de kinderen mogen komen. Mama en Boemsi hebben de tuin versierd met lampions en samen alle boodschappen gedaan.

Papa zorgt voor lekkere hapjes op de barbecue. „Gaan we hier volgend jaar weer heen, pap?" vraagt Bobo. „Maar dán breek ik mijn been niet, hoor!" Papa zegt: „Misschien. Als je je best doet."

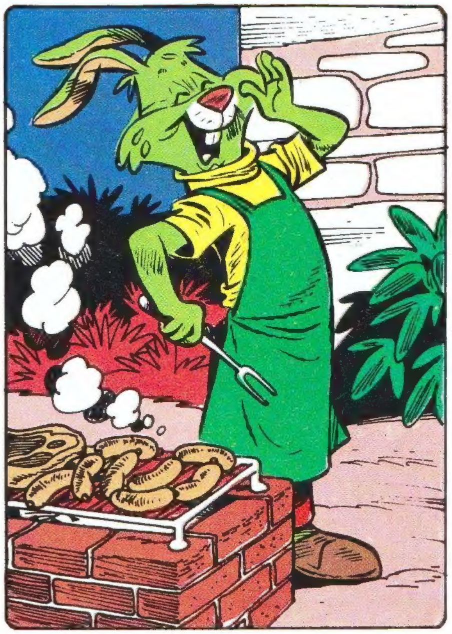
de laatste vakantiedag

Boemsi vindt het heel erg dat ze haar vakantievriendje moet missen. „Hier," zegt ze. Ze geeft hem haar allermooiste zeester!

Bobo en Krabbel schrijven adressen van vriendjes op. „We sturen af en toe een kaart!" beloven ze elkaar. „Met de groeten!"

„Nou!" roept papa. „Komt er nog eens iemand eten? Waar zitten jullie? Dit is een feest! Geen treurig afscheid!"

En dan is de vakantie écht hélemaal voorbij! Het feest is afgelopen en alle vriendjes gaan weg. Misschien zien ze elkaar wel nooit meer. „Ik wou dat alle mensen in hetzelfde land woonden," zucht Boemsi. „Nou, we wonen toch op één wéreld!" roept Bobo.

„Maar wél ver bij elkaar vandaan!" zegt Krabbel. „Duiker is ook nog ver," denkt ze. „Maar mórgen zie ik hem weer!"

Jip en Janneke

Touw

verteld door Annie M. G. Schmidt

getekend door Fiep Westendorp

Janneke heeft een springtouw. Met rode knoppen. Aan iedere kant een knop. En ze kan al een beetje touwtje springen.

Mag ik ook eens? zegt Jip.

Even dan, zegt Janneke.

Maar Jip kan het helemaal niet. Zijn voetjes komen in het touw. En hij struikelt. En hij valt.

Au! roept Jip. Wat een akelig touw!

Het is geen akelig touw, zegt Janneke. Jij bent akelig en ze springt weg. Hup. Hup. Hup.

Nou is Jip alleen. Hij verveelt zich. En hij loopt Janneke achterna.

Kunnen we het samen doen? vraagt hij. Samen touwtje springen?

Ja, zegt Janneke. Dan maak ik het touw vast aan de deur. En dan moet jij draaien. En dan mag ik springen.

Maar het gaat niet zo best. Jip draait veel te snel.

Ik zal draaien, zegt Janneke. En jij mag springen.

Janneke draait heel langzaam. En Jip probeert over het touw te springen.

Maar o, nu krijgt hij het touw tegen zijn gezicht.

Ik doe het niet meer! roept Jip. Laten we paardje spelen. Jij bent het paard.

Dat gaat beter. Janneke is het paard. En het paard zit aan een touw. En Jip is de boer.

Hort paard! roept de boer. Hort paard!

Het paard steigert.

Nou naar de stal, zegt de boer. Dan krijg je een zak haver.

Het paard loopt naar de keuken. En de boer pakt het potje met snoepjes van de plank.

Hier paard, hier is je haver, zegt de boer.

Maar dan komt moeder. En ze zegt: Hee, hee, wat doen jullie daar?

Dat is het paard, zegt Jip. En het paard krijgt haver.

Wel ja, zegt moeder. Een hele pot? Nee hoor. Het paard krijgt een klein beetje haver. Hier. En de boer krijgt ook een klein beetje haver. Hier.

Ze krijgen ieder een balletje. En dan moeten ze allebei gaan slapen.
Het paard en de boer.

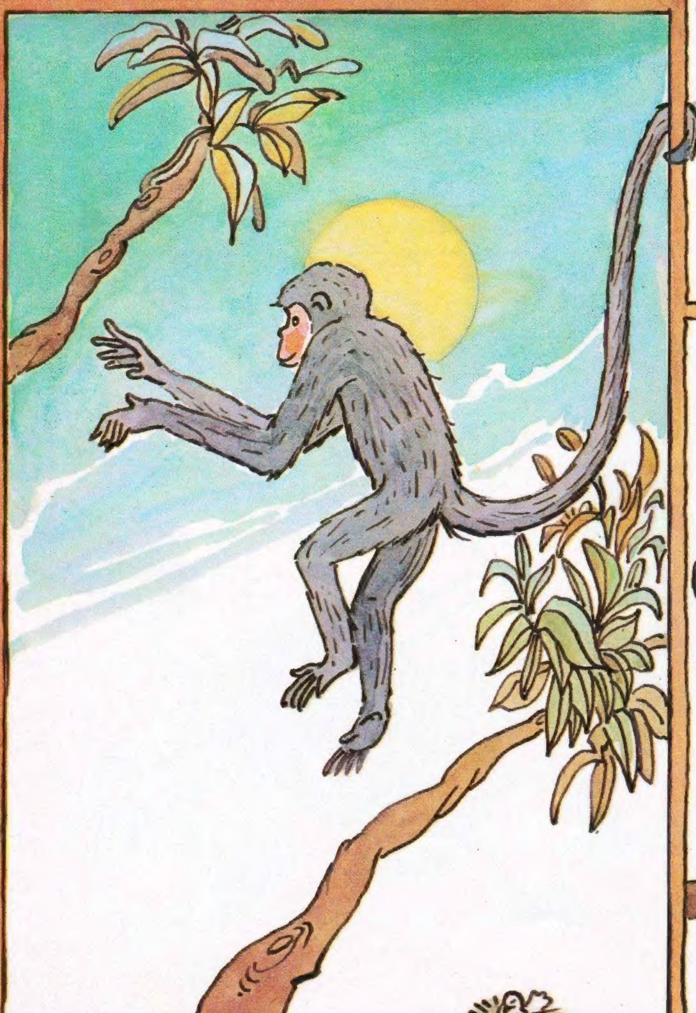
Tekst: Jacques Vriens Tekeningen: Ivo de Weerd

Vriendjesdier

Ik wil als vriend
een aap.
Een slingeraap.
We springen
van de hak op de tak,
eten een banaan,
maken elkaars vel schoon,
slingeren door de bomen,
en als er jonge aapjes zijn
roep ik:
„Aap, aap, wat heb je mooie jongen".

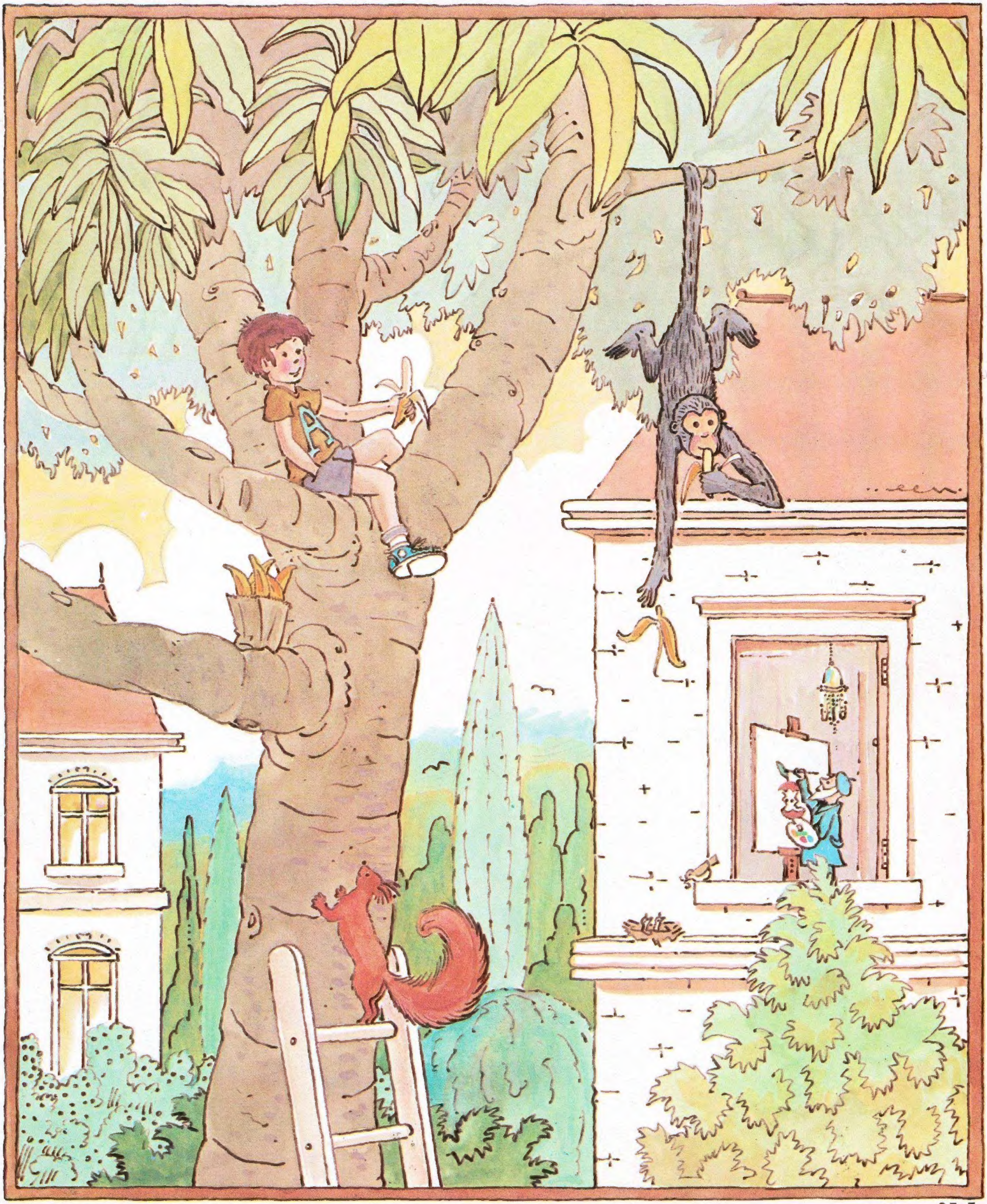

Vandaag
ga ik
in de kooi
van mijn vriend
zitten.
Mijn aap
zit
buiten
en
mag
de hele dag
naar mij kijken,
en pinda's geven.
Ik trek dan
gekke bekken
en
mijn vriend
lacht mij uit.

In Holland staat een huis

Tekening: Danièle Bour

Editions du Centurion

Het is twaalf uur 's middags. De kinderen komen uit school en een honger dat ze hebben! Gelukkig is er al brood gehaald en is de tafel gedekt. Bij mevrouw Helder hangt de was voor de tweede keer aan de lijn! Dat komt omdat ze een babytje heeft. Kun jij de baby vinden in het grote huis?

Mars

En wat er toen gebeurde.....

Tekst: Simone Schell
Tekening: The Tjong Khing

Weet je nog van dat meisje Anoes, dat haar speelgoed in de rugzak van oom Beer stopte?
Die oom ging op wandelreis naar de bossen.
Eerst had hij niets in de gaten.
En wat er toen gebeurde...

Het is niet goed om je boterham naar binnen te schrokken en je melk naar binnen te gieten en het is ook niet goed om je ei in één hap door te slikken. Mijn moeder zei dat vroeger al tegen mij maar nu weet ik het, want ik heb het gedaan. En je wordt er inderdaad niet goed van. Het ei van kip Mie zat als een keiharde bal, muurvast in mijn onderkeel. In dat holletje daar. Voel maar bij jezelf. Het kwam omdat ik een soort wedstrijdje deed met de kinderen van Madammeke de Frou wie of het eerst bij dokter Couprie zou zijn. Het trof want de winkel was dicht en zij wonnen. ‚Ga maar naar jullie moeder,' zei ik en toen ze uit het zicht waren begon ik aan de deur te rammelen. (De bel had ik al geprobeerd maar die deed het niet.)
‚Ja, ja, ja, ja, ja, ja, ja, ja, ja,' mopperde een aansloffende dame.
De knipjes van de deur werden opzij geschoven en haar neus paste precies in het richeltje dat ze open liet.
‚Kunt U niet lezen? Wij zijn vandaag de gehele dag gesloten.'
‚Waar is de dokter?' vroeg ik spinnijdig.
‚Dat gaat U niets aan, die ligt in zijn bed,' antwoordde ze.
‚Dan komt de dokter maar uit zijn bed want ik kom mijn poes halen.' Ze liet me van schrik binnen, schoof ogenblikkelijk de knipjes weer op de deur en verdween achter een groezelig gordijn.
‚Jean?' riep ze met een scherpe stem. ‚Hier is een man voor de poes. Kom uit je bed.' Jean zei wat lelijke woorden maar even later bolde het gordijn op, het schoof mee omhoog en er onderuit kwam dokter Couprie. Als een slaapwandelaar.
Nog in zijn pyjama, met slordige rechtopstaande haren.
‚Ik werk niet vandaag,' mompelde de dokter. ‚Ik houd soms niet van werken. Ik ben oud en moe. Wat voor poes?'
‚Die zonder staart, met maar één oog.'
‚Meneer, zo komen ze hier allemaal. Hoe groot, wat voor kleur?
Wanneer gebracht? Heb ik gezegd dat u die vandaag mocht halen?
Gisteren? Ah, bon.' De dokter schuifelde langs de rekken waarin rijen kale poppenkoppen stonden, met van die lege oogholletjes. Het was donker in de winkel en ik vroeg of het licht niet aankon.
‚Het licht gaat niet aan,' baste de dokter. ‚Als ik het licht aan doe dan staat mijn winkel meteen vol kinderen. Ik kijk wel uit.' Ik werd ongerust en ging meezoeken. Ergens uit een rek bungelde een vossestaart maar ik zocht een poes en geen vos. ‚Ah, bon,' zei de dokter en hij trok tot mijn verbazing aan de vossestaart. ‚Dit moet hem zijn. Een volle staart, meneer en twee spiksplinternieuwe ogen. Als nieuw, meneer.'
Ik kromp een beetje in elkaar van ellende, nam snel Poeska van hem aan, betaalde en verliet die winkel van sinkel. Een poes met een vossestaart was het geworden en twee ogen waarin ik niet durfde kijken. Ik loog dus. ‚Je ziet er Pieko Bello uit, Poeska.' En ik deed een beetje overdreven vrolijk. ‚Deed het pijn, oude makker? Zo een naald door kop en kont.'
‚Ik wil eerst in de spiegel kijken,' zei Poeska. ‚Eerst in de spiegel want ik voel me een beetje zwaar van achter.'
Op mijn kamer veegde ik de spiegel schoon, zette Poeska ervoor en draaide me vlug om omdat ik niet wist of ik moest lachen of huilen. Het bleef even akelig stil daar voor de spiegel en toen? Toen hoorde ik een poezenschater. Een klaterende, schaterende poezenlach. ‚Die staart. Moet je mij nou kijken met die staart. Dat lijkt wel een berestaart. Maar mijn ogen zijn mooi. Oh, wat zijn mijn ogen mooi.' Ik durfde eindelijk naast de spiegel te gaan staan.
‚Jij een berebaard en ik een berestaart,' giechelde Poeska en ik lachte mee. ‚Wat zullen we doen met die staart?' vroeg ik. ‚Zal ik hem eraf knippen?'
‚Ah joh,' zei Poeska. ‚Laat zitten. Lekker voor Anoes, daar kan ze mee over haar wangen wrijven.'
‚Je bent een goed beest,' zei ik. ‚Een echt prima knuffelbeest.' Weg, gingen we daarna. Weg van Madammeke de Frou en haar jongetjes. Weg van Opa. Ik zette mijn rugzak in de gang en rekende af en wat deed de kip Mie? Ze wipte op mijn rugzak en poepte erop. Zeker omdat ik haar een rotkip vond.
Bah-Mie.

Tekening: Jean Cameron

Ik zie, ik zie, wat jij niet ziet

Als je naar deze tekening kijkt, krijg je vast zin om ook een spelletje te spelen.
Dat kan. Pak één dobbelsteen en een pion of een knoop. En vraag een paar kinderen of ze met je mee willen doen. Het rode vakje links bovenaan is het beginpunt en ook het eindpunt. Kom je op een klein plaatje te staan, dan zoek je dat stukje op in de grote tekening. Intussen tellen de andere kinderen hardop tot tien. Heb je het stukje niet binnen tien tellen gevonden? Sla dan straks één beurt over.
Heb je het wel gevonden?
Wijs dan het stukje op de grote tekening aan en vertel er een verhaaltje bij. Daarna mag je nog één keer gooien.
Komt er een andere speler op hetzelfde plaatje, dan verzint die een ander verhaaltje.

Een aap op een fiets...

Deze zes circusaapjes hebben allemaal één kunstje geleerd. De één kan fietsen. De ander kan een vliegtuig besturen. Kijk goed naar de aapjes. Dan zie je vanzelf in of op welk ding elk aapje komt te zitten.

Tekening: Ingrid Bévort

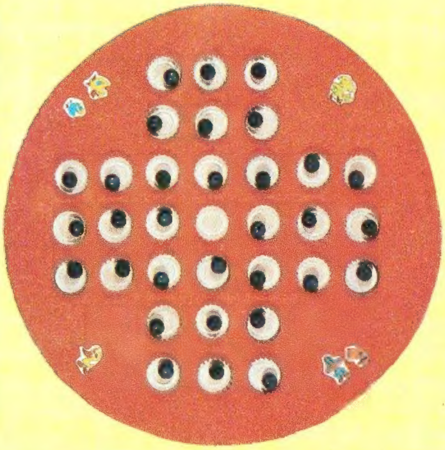
beste ouders

Wortelplantjes

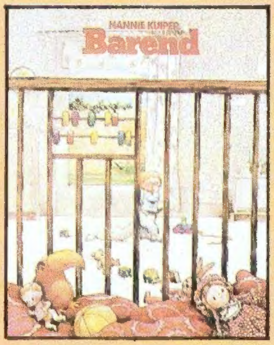
Wist u dat er uit wortels hele mooie planten kunnen groeien? En dat uw kleuter ze makkelijk zelf kan verzorgen? Snij eerst de topjes, waar nog een beetje loof aanzit, van de wortels af en zet ze daarna in een met water en kiezelstenen gevulde bak.
Als u de bak op een zonnige vensterbank zet, zullen de wortels snel uitlopen. Na twee weken zijn het al hele planten. Laat uw kleuter de plantjes wel regelmatig water geven.

Knikkerspelletje van kroonkurken

Spelletjes zijn er genoeg te koop in de winkel. Maar een spel zelf maken is natuurlijk veel leuker. Voor dit spel heeft u nodig: een rond stuk karton of zachtboard en een flink aantal kroonkurken. De kroonkurken plakt u op het karton (zie foto). U legt in iedere dop een knikker, behalve in de middelste! Een knikker mag voor- en achteruit en zijwaarts verplaatst worden, maar steeds moet er over een andere knikker heengesprongen worden. De bedoeling is om één knikker over te houden en dat valt heus niet mee!

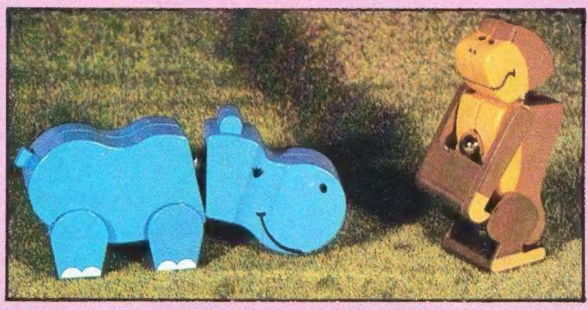
Barend weet wel wat hij wil

Barend is een jongetje dat de box nèt ontgroeid is. Hij weet precies wat hij wil! Hij wil de kamer en de tuin eens wat beter bekijken. Alles pakt hij vast of maakt hij open! De tekst van dit schattige boek is van Nannie Kuiper en de illustraties zijn van The Tjong Khing. Uitgave Leopold. Prijs: f 13,–. Te koop in de boekhandel.

Klik-klak dieren

Deze 'klik-klak' dieren zullen uw kind veel speelplezier bezorgen. Doordat de voor- en achterpoten en de kop met magneetjes aan het lijf vastzitten, kunnen er allerlei combinaties gemaakt worden. Ze zijn wel aan de prijzige kant (f 12,95 per stuk)! Te koop in de speelgoedzaak.

Volgende week in Kleutertje Knutsel

Ideetjes voor een kinderpartijtje

Regelmatig krijgen wij brieven van moeders, waaruit blijkt dat kinderpartijtjes nogal wat problemen opleveren. Hoe bereid je zo'n partijtje voor? Wat voor spelletjes speel je met kleuters? Wat kan er getrakteerd worden? Dit zijn allemaal vragen, die we in Kleutertje Knutsel van volgende week en de week daarop gaan behandelen. Twee boekjes vol suggesties voor een kinderpartijtje!

bobo Nr. 35 - 31 augustus 1979
Een uitgave van Oberon B.V., postbus 6003, 2001 HA Haarlem, telefoon 023-339040.
Abonnementsprijs: ƒ 1,15 per week of ƒ 14,95 per kwartaal (13 weken). Losse nummers: ƒ 1,30. België: prijs per nummer 21 Fr.
Abonnementsopgaven: Schrijf naar Bobo, antwoordnummer 374, 2000 VE Haarlem of bel 023-31 94 20.
Betalingswijze: Abonnees krijgen een stortingsacceptgirokaart toegestuurd. Wie het blad via de bladenman ontvangt, kan de betaling ook contant met hem regelen.
Inlichtingen en klachten voor Postabonnees: U kunt zich van maandag t/m vrijdag van 09.00-16.30 uur wenden tot Medianet B.V., Postbus 299, 2000 AG Haarlem, telefoon 023-31 94 20.
Inlichtingen en klachten voor abonnees via de bladenman/wederverkoper: U kunt zich van maandag t/m vrijdag van 09.00-16.30 uur wenden tot Medianet B.V., postbus 6298, 2001 HG Haarlem, telefoon 023-31 94 20.
Adreswijzigingen: Drie weken tevoren opgeven aan de bladenman of bij Medianet B.V.
Verdeler voor België: N.V. Tijdschriften Uitgevers Mij., (Internationale Uitgevers Mij. N.V.) Jan Blockxstraat 7, 2000 Antwerpen, telefoon 031 - 38 23 80. Postrekening nr. 000.0083405.82. Prijs per nummer 21 Fr. Tevens verkrijgbaar bij uw weekbladverkoper en in de boek- en dagbladhandel.

Zo heet het allemaal

Tekst: Dolf Verroen
Tekening: Reintje Venema

SPEELWEI
klimrek
schommel
zandbak
gras
handje los
pop in je arm
heel hard lopen

